

РЕШЕНИЕ

№ 2827

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9851** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е на основание изпратена от Патентно ведомство постъпила там на 04.10.2023 г. жалба от Е. Д. Н. от [населено място] срещу Решение от 19.09.2023 г. на Председателя на Патентно ведомство, с което е оставено без уважение искането на оспорващата за възстановяване на сума в размер на 525 лева, представляваща такса за заявяване, проучване и експертиза на заявка за патент №113210. Решението е оспорено в частта, в която е отказано възстановяване на платената такса за проучване и експертиза.

В жалбата са изложени съображения за неправилно прилагане на процесуалния и материалния закон. Жалбоподателят сочи, че подадената пред ПВ на РБ заявка №113210 служи за приоритет на по-късно подадената международна заявка с вх. № РСТ/BG2021/050001/06.04.2021 г. Твърди че при настъпване на условията за национална фаза по международното производство, процедурата дава възможност на заявителя при откриване на национална фаза да поиска закрила в посочените от него страни – членки на Европейската патентна конвенция, с подаването на една заявка за европейски патент в Европейското ведомство, вместо на отделни заявки в съответните национални ведомства. Твърди също, че са изпълнени изискванията на международното производство за образуване на национална фаза и в този случай Председателя на ПВ е следвало да приложи чл.44, ал.2 от Наредбата за оформяне, подаване и експертиза на заявки за патенти /отм./. Соочи, че неясно защо с решението си председателят на ПВ е обсъдил всички такси по заявка №113210, след като е

претендирано възстановяване само на таксата за проучване и експертиза, внесена в размер на 90 лв. и то чрез прихващане с дължима към момента такса към ПВ. По тези съображения, развити и в представени писмени бележки, се иска отмяна на Решение от 19.09.2023 г. на Председателя на Патентно ведомство, с което е оставено без уважение искането на оспорващата за възстановяване на такса за проучване и експертиза в размер на 90 лв.

Ответникът Председателя на Патентно ведомство на РБ, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. Й. в съдебно заседание, оспорва жалбата с искане същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие на административната преписка, краен акт по която е оспореното в настоящото производство решение, както и преписката във връзка със заявка за патент.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

На 07.08.2020 г. е подадена заявка за патент пред Патентно ведомство на Република България с вх. № ВГ/Р/113210 от Е. Д. Н. и Л. З. А.. Отбелязаната дата на приоритета на заявката е 08.04.2020 г. с номер на приоритета ВГ2020113120. На 10.08.2020 г. с банково бордеро 153/10.08.2020 г. е заплатена сумата от 335 лв. за такса заявяване на патент. Подадена е молба за ускорена публикация по чл.46в, ал.1, т.2 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели /ЗППМ/ с вх. № ВГ/Р/113210-[6]/04.12.2020 г. , за която е заплатена сумата от 190 лв. с банково бордеро от 03.12.2020 г., представляваща: такса в размер на 90 лв. за проучване и експертиза по чл.1, ал.1, т.7 от Тарифа за таксите, които се събират от Патентното ведомство на Република България /Тарифата/; такса в размер на 70 лв. за публикация на заявка по чл.1, ал.1, т.9 от Тарифата; такса в размер на 30 лв. за разглеждане на искане за ускорена публикация в Официалния бюлетин на заявка по чл.1, ал.1, т.10 от Тарифата. Заявката е публикувана в бюлетин № 12.2 на 31.12.2020 г.

Въз основа на националната заявка е подадена международна заявка за патент съгласно Договора за патентно коопериране с вх. №РСТ/ВГ/2021/050001/06.04.2020 г. чрез ПВ на РБ.

С писмо от 16.01.2023 г. заявителите са уведомени, че до изтичане на тридесет и един месеца от датата на приоритета, процедурата по заявката в ПВ се спира, съгласно чл.67, ал.5 от ЗППМ. След като до 08.11.2022 г., когато е изтекъл 31-месечния срок, заявителят не е открил национална фаза по международната заявка, то производството по националната заявка е възобновено служебно.

На 08.02.2023 г. от Патентно ведомство чрез интернет портала са изпратени доклад от проучването и становище.

На 02.05.2023 г. от заявителите е изпратено съобщение до ПВ, в което уведомяват, че е подадена заявка в международната патентна организация, а след преминато производство е започната и национална фаза, чрез регионална в ЕРО.

Представена е Европейска заявка за патент с дата на попълване 06.04.2021 г. и дата на публикация 15.02.2023 г. Bulletin 2023/07. В заявката се посочва международна заявка за патент РСТ/ВГ/2021/050001 и международен номер на публикация WO 2021/203178 (14.10.2021 Gazette 2021/41).

С Решение от 30.05.2023 г. е прекратено производството по заявката за патент на основание чл.47, ал.4 от ЗПРПМ, поради това, че в предоставения със становище от 08.02.2023 г. срок, заявителят не е отговорил. Решението е посочено, че може да се обжалва пред ПВ, като едновременно с това следва да се заплати таксата, предвидена в чл.1, ал.1, т.18, б. „б“ от Тарифата за таксите.

С Искане вх. № ВГ/Р/2020/113210-[14]/30.08.2023 г. заявителите и изобретатели по Заявка № 113210 са поискали прихващане на дължимата такса с платената по заявка № 1113210 такса за проучване и експертиза.

Във връзка с направеното искане е образувано производство, което е завършило с процесното Решение от 19.09.2023 г. на Председателя на Патентно ведомство. Според мотивите на решението след извършена проверка е установено, че по международната заявка № РСТ/ВГ/2021/050001/06.04.2020 г. не е открита национална фаза до изтичане на 31 месеца, т.е. до 08.11.2022 г. По отношение на производството по националната заявка с вх. № 113210 същото е възобновено на основание чл. 44, ал. 3 от Наредбата за оформяне, подаване и експертиза на заявки за патент /НОПЕЗП/ и е извършено проучване и експертиза съгласно чл.47 от ЗПРПМ, като изготвените доклад и становище са изпратени на заявителите чрез Интернет портала на 08.02.2023 г. Следователно сумата от 90 лв. по чл.1, ал.1, т.7 от Тарифата за таксите за проучване и експертиза е усвоена. Заявката е публикувана в бюлетин № 12.2/2021 г., с което сумата от 70 лв. по чл. 1, ал. 1, т. 9 от Тарифата за таксите също е усвоена. Искането за възстановяване на сума в размер на 525 лева, представляваща такса за заявяване, проучване и експертиза на заявка за патент №113210 е оставено без уважение.

От представените от ответника доказателства се установява, че Решението от 30.05.2023 г. за прекратяване на производството по заявка за патент №113210 „СТЪКЛЕНО ДЪРВО“ е оспорено с постъпила на 30.08.2023 г. жалба, подадена на имейла. С уведомление от 14.09.2023 г. на жалбоподателя е указано, че следва да представи жалбата в оригинал. В рамките на предвидения едномесечен срок по чл.2, ал.2 НРСЗПРПМ, т.е. до 30.09.2023 г. оригиналът не е получен в ПВ, предвид което и на основание чл.56, ал.4 ЗПРПМ с Решение от 14.11.2023 г. е отказано да се образува производство по жалбата срещу решението за прекратяване на производството. Това решение е обжалвано по съдебен ред и е образувано адм. д. №250/2024 г. по описа на АССГ, от изисканата справка за което се установява, че производството по делото е оставено без движение. За подадената на 30.08.2023 г. жалба срещу решението от 30.05.2023 г. не е внесена дължимата такса.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Жалбата е допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Оспорващата е уведомена за издаденото решение на 21.09.2023 г., а жалбата против него е постъпила при ответника на 04.10.2023 г.

Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Атакуваното Решение е издадено от материално компетентен орган - Председателя на Патентно ведомство, поради което съдът намира, че същото не страда от порока по

чл.146, т.1 АПК.

Постановено е в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК, и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като съдът не констатира и пороци във формата на административния акт. Тук следва да се посочи, че въпреки, че в молбата от 30.08.2023 г. оспорващата е поискала прихващане на дължимата такса за обжалване с платената по заявка №1113210 такса за проучване и експертиза, а ответникът е разгледал искането като такова за възстановяване на сумата, не е налице съществено нарушение или произнасяне по непредявена претенция, тъй като за да се извърши прихващане на първо място следва да се установи дали сумите са дължими. Т.е. парвата преценка е дали сумата подлежи на възстановяване. В случая административният орган е приел, че не подлежи на възстановяване, поради което не би могло и да се извършва прихващане. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигнатия краен извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове – посочени са наименования на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

По отношение на материалната законосъобразност на решението в оспорената му част съдът приема следното:

За да откаже да възстанови сумата от 90 лв. по чл.1, ал.1, т.7 от Тарифата административният орган е приел, че същата е усвоена, поради което и на това основание искането за възстановяването ѝ е отхвърлено. Настоящият съдебен състав намира за правилен този извод. От доказателствата по делото се установи, че такса от 90 лева е внесена за извършване на проучване и експертиза по подадената заявка. Установи се също, че такова проучване и експертиза е извършено в производството, като изготвените доклад и становище са изпратени на заявителите на 08.02.2023 г. Предвид това и доколкото действието, за което е внесена таксата е извършено, то същата не подлежи на възстановяване. Съдът намира, че в настоящото производство не следва да разглежда въпроса дали е следвало или не да се извършва проучване и експертиза по производството. Това е така, тъй като това е действие от производството, което подлежи на преценка при оспорване на крайния акт по това производство. Същото е приключило с такъв и срещу него е била подадена жалба, в която са наведени доводи относно извършените проучване и експертиза. Преценката на тези доводи следва да се извърши именно в това производство, а не в настоящото. Относимите факти в настоящото производство са дали сумата е внесена и дали същата е усвоена, които безспорно са установени. Дали правилно е усвоена тази сума би било предмет на преценка в производството по оспорване на Решението от 30.05.2023 г., с което е прекратено производството по заявката за патент.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На основание чл.143, ал.3 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, оспорващата следва да бъде осъдена да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 100.00 лева, представляваща

юрисконсултско възнаграждение за осъществено в настоящото производство процесуално представителство от юрисконсулт .

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, II отделение, 52-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Д. Н. от [населено място] срещу Решение от 19.09.2023 г. на Председателя на Патентно ведомство, в частта, в която е отказано възстановяване на платената такса за проучване и експертиза в размер на 90 лева на заявка за патент №113210.

ОСЪЖДА Е. Д. Н. от [населено място] да заплати на Патентно ведомство сумата от 100 /сто/ лева, представляваща възнаграждение за процесуално представителство, осъществено от юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: